

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ ФІНАНСУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ

*студент Карпенко І.В.
(наук. керівник доц. Рубанов П.М.)*

Необхідною умовою прибуткової діяльності будь-якого підприємства є правильна і раціональна організація його фінансів. Для того, щоб успішно функціонувати на ринку кожне підприємство зобов'язане формувати, розподіляти і використовувати фонди грошових коштів, обґрунтовано залучати зовнішні джерела фінансування.

Наявність достатніх фінансових ресурсів - необхідна умова успішного функціонування будь-якої підприємницької структури незалежно від сфери діяльності, галузевої спрямованості й організаційно-правового статусу.

Водночас джерела їх формування та порядок залучення на підприємствах різних форм власності відмінні. Тому проблеми формування фінансових ресурсів заслуговують на особливу увагу як з боку вчених, так і практиків.

Під час формування фінансових ресурсів велика кількість підприємств стикається з значним їх дефіцитом, адже на розвиток підприємств негативно впливає кризова ситуація в країні, зокрема низька купівельна спроможність населення, неплатоспроможність основних виробничих підприємств, недосконале законодавство, недостатнє методичне і організаційне забезпечення санації та процесів державної підтримки підприємств. Більшість підприємств обирає стратегію виживання, використовуючи бартер, недоліки чинного законодавства, системи ціноутворення та контролю за підприємницькою діяльністю з боку адміністративних органів управління держави.

Розв'язанням проблем формування і використання фінансових ресурсів займалися Довбня С.Б., Ковель К.А., Рибчак В.І., Петлеко Ю.В., Приступа Л.А., Ванькович В.Д., Герасименко Р.А., Зятковський І.В., Афанасьєва Є.В. та інші. Основним способом підвищення ефективності використання і залучення фінансових ресурсів вони вважали побудову оптимізаційної моделі фінансування підприємств.

Але для розв'язання даних проблем також потрібна виважена, довгострокова політика держави щодо розвитку підприємництва та його ролі у піднесенні національної економіки, яка б спиралася на інтереси основних суб'єктів підприємницької діяльності, відповідала потребам основної частини населення і відображала реальний стан у розв'язанні соціально-економічних проблем країни. Економічно обґрунтоване використання податкових, інвестиційних та цінових механізмів сприятиме виходу з фінансової кризи, надходженню коштів до бюджету, збільшенню доходності підприємств.

Оскільки фінанси окремого підприємства й державні фінанси взаємопов'язані, у фінансову систему доцільно включати фонди фінансових ресурсів, що перебувають у розпорядженні держави (спеціальний фонд бюджету, цільові фонди), окремих господарських суб'єктів, і використовуються з метою виконання економічних і соціальних функцій. В ринкових умовах до фінансової системи доцільно включати ресурси недержавної кредитно-банківської системи і фінансових ринків. Відповідно до вказаних елементів можна визначити основні напрямки фінансової реформи:

- економічне обґрунтування структури державного бюджету (співвідношення податкових та неподаткових надходжень);
- розвиток банківської системи з метою підтримки підприємницької діяльності та надання кредиту на більш сприятливих умовах)
- розвиток небанківських фінансових посередників та фінансових ринків (міжнародно-фінансових установ; кредитних спілок)
- державне регулювання фінансових розрахунків окремих підприємств;

Ефективне формування та використання ресурсів підприємства викликає потребу оцінки ефективності фінансових проектів на рівні підприємств. При оцінці ефективності формування і використання ресурсів важливо оцінити терміни та обсяги вкладених фінансових ресурсів і отриманого прибутку. Процес вкладення капіталу передбачає його повернення шляхом прибуткової діяльності, що може відбуватися паралельно, послідовно чи інтервально.

Ефективність фінансування підприємства в значній мірі визначається стратегією формування ресурсів, що залежить від форми власності, виду діяльності територіального розміщення та інших факторів впливу.